

عنوان مقاله:

بررسی طراحیهای فرش دوره ی صفویه

محل انتشار:

سومین همایش ملی حکمت و حکمرانی - هنر و رسانه (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

عفت محمدی - دانشجوی دکتری تاریخ تطبیقی هنر اسلام ، واحد بین الملل ، تهران ، ایران

پژمان دادخواه - استادیار موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

فرش ایرانی به عنوان یکی از عناصر هنر و تمدن ایرانی باستانی بوده است و جلوه هایی از هنر و تمدن ایرانی و تخیل و آفرینش هنرمندان ایرانی را به نمایش میگذارد. طرح محرابی یکی از طرحهایی است که ریشه در آیینهای کهن و باستانی دارد و به خصوص پس از اسلام مورد توجه قرار گرفته است. در ایران، نقشه های محرابی به شکل های مختلف بافته شده و درون آنها را به صدها طریق آراسته اند. موضوع خلق قالی های محرابی به عنوان یک هنر سنتی-آیینی، علیرغم اجراهای مختلف سبک، همواره ثابت است. از طرفی، آرایه ها و تزئینات که مولفه های الزم و اصلی طرح محرابی محسوب میشوند، باعث تنوع و بروز گونه های متفاوت در این طرح شده اند. هدف اصلی این پژوهش بررسی ویژگیهای ساختاری طرح های بکار رفته در فرش دوره ای صفوی و عواملی که سبب رشد حرفه ای قالی باقی در دوره صفویه و مطالعه معیارها و ویژگی های طرح ها و نقوش فرش های صفوی را مورد بررسی قرار می دهد. این مقاله به تحلیل و تطبیق ساختار انواع طرح در میپردازد و وجوه اشتراک و افتراق این طرح ها در دو دوره مذکور را شناسایی میکند. روش این پژوهش به شیوه توصیفی تحلیلی بوده و مطالب به صورت کتابخانه ای جمع آوری شده است. با توجه به نتایج پژوهش، مشخص شد که به طور کلی ویژگیهای فرش دوره صفویه تأثیر زیادی از هنر فرشهای این دوره دارند و چارچوب کلی هنر فرش باقی دوره صفوی حفظ شده است.

کلمات کلیدی:

دوره صفویه، صنعت قالیبافی، عصر شاه اسماعیل، شاه طهماسب، عصر شاه عباسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037426>

